

[Ole Espersen]

gjort det, at man forbereder oprettelsen af en særlig afdeling på Søbysøgård, hvor de børn, der skal være i fængsler, kan være det uden at være i et ustyret fællesskab, som det hedder, med voksne. Det er en klar forbedring, og vi er glade for, at det er lykkedes at få det gennemført.

Det ændrer ikke, at de tre partier har den målsætning, at børn principielt overhovedet ikke skal anbringes i hverken arresthuse eller i fængsler. Det er fortsat vor målsætning, men den går ud over konventionens krav; det er noget, vi kan tage stilling til her i landet, og det har justitsministeren lovet at ministeren vil. I begyndelsen af næste samling vil vi i Retsudvalget drøfte, hvordan vi kan sikre opfyldelsen af den målsætning, altså at der ikke længere skal være børn i danske fængsler. Og så synes jeg godt, at man kan sige, at man har nået et væsentligt resultat, så har konventionen allerede her haft betydning, og af den grund kan jeg på de tre partiers vegne, altså SF's, Det Radikale Venstres og Socialdemokratiets vegne, trække vort ændringsforslag til beslutningsforslaget tilbage.

Når det er sket, vil jeg samtidig pointere, at hermed er vi ikke tilfredse i den forstand, at vi glemmer alt om konventionen og blot nøjes med at fortælle, at nu har vi indgået den, og nu er alt fint. Tværtimod, nu starter efter vor mening en proces, der går ud på ikke blot sådan skrabet – det må man måske nok sige er tilfældet nu – at opfylde konventionen, men virkelig at arbejde i konventionens ånd, efter dens mening, og sikre børn nogle rettigheder.

På ét punkt har vi i Retsudvalget haft problemer med at få klarhed over retstilstanden, og det drejer sig om, hvorvidt denne konvention virkelig overhovedet ikke giver børnene nogen selvstændige rettigheder. Er det stadig væk sådan, at det er forældremyndighedens indehaver, der til enhver tid alene, indtil barnet er 18 år, afgør, hvilke rettigheder dette barn har? Konventionen har klare regler om ret til privatlivets fred, ytringsfrihed osv. Er det virkelig stadig væk sådan, at det er noget, forældremyndighedens indehaver afgør helt på egen hånd? Det indtryk kunne man få, bl.a. når man ser et oplæg til det tværministerielle børneudvalgs oplysningskampagne, hvori der bl.a. står, at formålet med dette tværministerielle børneudvalgs oplysningskampagne bl.a. skal være at give konkrete fortolkningsbidrag, der kan mod-

virke misforståelser, f.eks. omkring forholdet mellem konventionens bestemmelser og de rettigheder og pligter, forældre har i forhold til deres børn. Det er et oplæg, det er ikke endeligt vedtaget. Men fordi vi som sagt har haft problemer i Retsudvalget med at få klarhed over denne juridiske fortolkning, vil jeg gerne spørge socialministeren, justitsministeren eller udenrigsministeren: Hvad ligger der heri? Hvad er det for misforståelser, man er bange for? Hvad er det, man mener at dette tværministerielle børneudvalg skulle medvirke til at give oplysning om? Nu siger jeg udtrykkeligt »skulle medvirke«, for vi har jo besluttet i Retsudvalget, at det ikke skal være det tværministerielle udvalg, der står for oplysningskampagnen. Det skal være de tre organisationer, der er nævnt i den beretning, som vi afgav i maj måned, som altså er tre private organisationer: Dansk Ungdoms Fællesråd, UNICEF og Voksenoplysningsrådet, der skal stå for kampagnen, og jeg går ud fra, at socialministeren kan erklære sig indforstået med, at det bliver på den måde og med de beløb, der er nævnt i beretningen.

Men jeg tager altså anledning til at spørge socialministeren, hvad der i grunden ligger i, at det tværministerielle udvalg skulle have oplyst om de misforståelser, der er omkring konventionen. Hvad er det for misforståelser, der er, og hvad er det, man havde tænkt sig at udvalget skulle have oplyst om?

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Ændringsforslag nr. 2 er nu taget tilbage af hr. Ole Espersen. Ønsker nogen at optage dette ændringsforslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslaget bortfaldet.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Hr. Ole Espersen nævnte den kritik, som Kristeligt Folkeparti havde fremsat. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi naturligvis på intet tidspunkt har kritiseret nogen for at ville foretage et seriøst og grundigt arbejde med konventionen. Det er kun prisværdigt, også selv om vi ikke er nået til enighed om nødvendigheden af at tage det forbehold, som Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet på et tidspunkt mente burde tages.

Det, vi har kritiseret – og det står jeg fast ved – er, at det har taget så lang tid, før regeringen